

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4Csp/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120365207
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:6120365207.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. E. č. XX, zast. JUDr. Martina Kmeťová, advokátka so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Moyzesova 1918/6A, o zaplatenie 20.000,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 14.08.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 20.000,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 13991,27 eur od 23.03.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zavretou podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 05.08.2013 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Podľa žalobcu Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 21 309,39 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13 991,27 eur, z riadneho úroku vo výške 6 118,29 eur, z úroku z omeškania vo výške 1 199,83 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej

v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 20.000,00 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 13 991,27 eur a z neuhradeného riadneho úroku vo výške 6008,73 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1 309,39 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalobca k žalobe označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný podal odpor v ktorom a uviedol, že predmetná Zmluva o splátkovom úvere je vzhľadom na jej obsahové náležitosti spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) a §2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Žalobca nepreukázal reálne čerpanie úveru zo strany žalovaného ako aj to, akú sumu žalobcovi a predtým aj postupcovi skutočne uhradil - predložil iba interné záznamy žalobou - neprehľadnú tabuľku, z ktorej nevyplývajú skutočnosti o tom, aké konkrétne výšky úhrad som uskutočnil a kedy, a teda výška žalovanej pohľadávky nie je žalobcom preukázaná. Samotná skutočnosť, že došlo k podpísaniu zmluvy o úvere, preukazuje len záväzok banky poskytnúť žalovanému úver, nie však skutočné poskytnutie peňažných prostriedkov. Zo žiadneho z ustanovení zmluvy o splátkovom úvere z 05.08.2013 ani všeobecných obchodných podmienok nevyplýva, že by sa podpis žalovaného pod touto zmluvou mal považovať súčasne za potvrdenie prevzatia peňažných prostriedkov tvoriacich predmet úveru. Práve naopak, o tom, že súčasne s podpisom zmluvy o úvere nedošlo aj k odovzdaniu peňažných prostriedkov v hotovosti svedčí údaj "úver bol poskytnutý okamžite" a tiež že v zmluve bol uvedený "účet pre poskytnutie úveru", na ktorý mali byť peňažné prostriedky pripísané, avšak žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že tieto peňažné prostriedky boli skutočne pripísané na účet žalovaného. Ako dôkaz o poskytnutí peňažných prostriedkov žalobca predložil len špecifikáciu postúpenej pohľadávky, ktorá bola prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. O tejto listine žalobca uviedol, že ide o výstup z bankového systému a že v zmluve o postúpení postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Tento dokument má však charakter jednoduchej tabuľkovej tlačovej zostavy výstupu z nejakej databázy (vo formáte .xls), nejde o výpis z účtu generovaný bankovým systémom. Na dokumente nie je ani uvedené kto, kedy a z akej databázy ho vytlačil, nie je na ňom ani hlavička banky. Tento dokument bol navyše vytlačený ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, teda môže len deklarovať údaje o postupovanej pohľadávke z pohľadu postupcu - ide len o tvrdenia postupcu, nie dôkaz o skutočnom poskytnutí peňažných prostriedkov mne ako žalovanému. Okrem toho, k žalobe pripojil žalobca Oznámenie o postúpení zo dňa 30.03.2019, predmetom ktorého malo byť postúpenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy. Žiadne takéto oznámenie žalovanému nebolo postupcom ani žalobcom v minulosti doručené, až spolu s návrhom. Ani žalobca doručenie tohto oznámenia mojej osobe nijako nepreukázal. To, že predložil vyhotovenú listinu neznamena, že mi skutočne túto aj riadne doručil. Základnou podmienkou konania je aktívna legitímácia žalobcu a keďže nepreukázal platné postúpenie pohľadávky, nemá právo vystupovať v tomto konaní ako žalobca. Žalobca síce súdu doložil výzvu fyzicky vypracovanú a je založená v súdnom spise, ale či skutočne banka zaslala túto výzvu mne ako žalovanému je potrebné žalobcom preukázať, a to aj kedy bola výzva mne ako žalovanému doručená - a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90- dňovej lehoty po splatnosti záväzkov, ako podmienky postúpenia podľa § 92 ods.8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex off. Tiež poukazujem na tú skutočnosť, že v danom prípade síce v bode 18.14. predložených VOP došlo k dojednaniu, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, avšak hneď v ďalšej vete uvedeného dojednania sa uvádza, že klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Poukazujem na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Keďže sa jedná o všeobecné obchodné podmienky, ktorých znenie pripravil veriteľ, je zrejmé, že v danom prípade nejde o podmienku individuálne dojednanú, pričom dojednanie uvedené v bode 18.14. uvedených VOP, kedy klient, t.j. žalovaný dal vopred súhlas s

tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, pričom klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, v danom prípade ide o nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, a preto je uvedené dojednanie v zmysle § 53 ods. 5 neplatné. Uvedené dojednanie je neplatné i v zmysle § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná. V danom prípade sa mal žalovaný vzdať práva byť vyzvaný na zaplatenie dlžnej pohľadávky pred jej postúpením, preto v danom prípade nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, a keďže tomu tak nebolo, v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok z 22.03.2019. Z tohto dôvodu postúpenie pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0217/2019/CE nie je platné podľa § 39 Občianskeho zákona a žalobca nie je aktívne legitimovaný na vymáhanie si nárokov tak, ako je to uvedené v žalobe. V tejto súvislosti ešte poukazuje na skutočnosť, že žalobca nepreukázal doručenie žiadnej písomnosti žalovanému, z tých ktoré predložil do súdneho spisu ako dôkaz, t.j. ani oznámenia o postúpení pohľadávky z 30.03.2019, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 01.03.2018, výzvy z 27.01.2018, výzvy z 18.12.2018, pokusu o zmier z 04.06.2020. Voči uplatnenému nároku žalovaný tiež vznáňa v celom rozsahu námietku premlčania. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka listom z 01.03.2018, kedy mal žalovaný byť v omeškaní so splátkami už od 20.09.2013 ako aj nasledujúcich ďalších, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad predloženej samotným žalobcom. Veriteľ musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, V zmysle §103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, t. j. v danom prípade splátkou splatnou septembri 2013 a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. dorúčením žalovanému. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie, ktorá bola splatná 20.09.2013. Pokiaľ žalobca podal žalobu dňa 14.08.2020, podal ju po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročenosťou nesplnenej splátky, teda v danej veci splátky splatnej v septembri 2013. Vzhľadom na uvedené je pohľadávka žalobcu, ktorý podal návrh na súd až dňa 14.08.2020, premlčaná a túto nemožno priznať.

3. Žalobca po podaní odporu na podanej žalobe zotrval. Ďalej v spore tvrdil, že pôvodný veriteľ žalobcovi oznámil, že daný úver bol prioritne čerpaný za účelom vyplatenia starých pohľadávok. Iba 553,09 eur išlo na bežný účet žalovaného a to: 05.08.2013 Čerpanie: XXXXXXXXXXXX**** K. V. (spotrebný uver) 15 048,91 eur, 05.08.2013 Čerpanie: XXXXXXXXXXXX**** K. V. (pohľadávka z kreditnej karty) 1 198,00 eur a 05.08.2013 Čerpanie: XXXXXXXXXXXX**** K. V. (Bežný účet) 553,09 eur.

V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 12,90 % p. a. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou 120 pravidelných mesačných splátok od 20.09.2013 do 20.08.2023 vo výške 261,92 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. V zmysle čl. II Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne hradiť poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur ako poplatok vo výške 25,00 eur za každú vystavenú upomienku.

Dňa 22.03.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 21 309,39 eur. Žalovaný dňa 05.08.2013 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 16 800,00 eur - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“ a žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 9 916,93 eur.

Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje postúpený úrok z omeškania len vo výške 6 008,73 €. Úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje.

V zmysle čast' I. bod 1. Zmluvy bol úver poskytnutý jednorazovo, okamžite a v plnej výške. Uvedené preukazuje Výpisom z úveru (v prílohe ako Platobná hist. 1), keď bola dňa 05.08.2013 čerpaná suma vo výške 16800,00 eur. Žalovaný taktiež v konaní namieta doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky z 30.03.2019, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018, výzvy zo dňa 27.01.2018, výzvy zo dňa 18.12.2018 a pokusu o zmier zo dňa 04.06.2020.

Žalobca predložil súdu

1. Doklad o neprevzatí zásielky v odbernej lehote pre Výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.01.2018
2. Doručenku - neprevzatie zásielky v odbernej lehote pre Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018
3. Podací hárok k výzve pred postúpením pohľadávky zo dňa 18.12.2018
4. Podací hárok k Oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019
5. Podací hárok k pokusu o zmier.

K doručovaniu vyššie uvedených písomností žalobca uvádza, že je právne irelevantné, či ho žalovaný aj skutočne prevzal, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch platí podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta. Žalobca má za to, že skutočnosť, že zásielku odosielal na adresu, ktorú žalovaný uviedol v zmluve a do dnes používa, jednoznačne preukazuje, že žalovaný mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Uvedené ust. stojí na spravodlivom vyvažovaní záujmov zmluvných strán. Na jednej strane poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky adresátovi a na strane druhej zaručuje, že právny úkon sa stane právne perfektný aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky alebo zmarí jej doručenie. Žalobca k uvedenému poukázal na rozhodnutia súdov, a to Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011 sp zn. 5 Cdo 129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003. K námietke premlčania vznesenej žalovaným žalobca poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Platobnou históriou žalobca preukazuje, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (01.03.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 01.03.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.02.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.02.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 14.08.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Obdobný názor vyjadril aj Krajský súd v Bratislave v Uznesení sp.zn. 15CoCsp/13/2020 zo dňa 25.05.2020, alebo súd v Uznesení Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/141/2017 z 28.03.2018 alebo v Uznesení Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkami, pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 27.01.2018 upozornil žalovaného na omeškanie zo splácaním pohľadávky a zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný ani po tejto výzve dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil dňa 01.03.2018 Oznámením mimoriadnu splatnosť.

4. V konaní ide o spotrebiteľský spor. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom strany na svojich tvrdeniach zotrvali. Súd vykonal dokazovanie stranami navrhovaným rozsahom, a to listinami: Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0217/2019/CE zo dňa 22.03.2019, príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 č.l. 11-16, Oznamenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka zo dňa 30.03.2019 č.l. 82, Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XXXX.XXXX č.l. 17-19, Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013 č.l. 20-21, vyjadrenie žalobcu v spore, všeobecné obchodné podmienky č.l. 22-34, obchodné podmienky č.l. 35-46, sadzobník č.l. 47-69, výzvy zo dňa 27.1.2018, 18.12.2018 k úhrade č.l., Oznamenie zo dňa 1.3.2018 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, dokladmi o doručovaní písomností žalovanému z č.l. 118-122a zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s. (banka) uzatvorila dňa 05.08.2013 so žalovaným, ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 16800,- eur bankou dlžníkovi. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach úveru: druh úveru: bezúčelový úver-spotrebný úver na čokoľvek, výška úveru: 16800,- eur, účet pre poskytnutie úveru: XXXXXXXXXXX/XXXX celková čiastka splatná spotrebiteľom: 31427,46 eur, počet splátok: 120, celková výška mesačnej splátky: 261,92 eur, ročná úroková sadzba 12,10 %. V zmluve sú uvedené aj tieto údaje, RPMN 14,88 %, priemerná hodnota RPMN 7,34 % a termín konečnej splatnosti: 20.08.2023, prvá splátka je splatná 20.09.2013, ďalšie splátky sú splatné vždy 20.dňa v mesiaci. V Čl. I bod 10 zmluvy si zmluvné strany dohodli oprávnenie veriteľa, banky úver zosplatiť, ak dlžník nespláca riadne a včas. V Čl. III bod 3 zmluvy žalovaný vyhlasuje že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomnosti banky poštou sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní. Z predloženej listiny žalobcom - Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013 vyplýva, akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze a uvádza sa: bezhotovostne, po splnení podmienok stanovených bankou. Z tvrdení žalobcu (uvedených vo vyjadrení žalobcu o dňa 04.11.2020 č.l 108) vyplýva, že na účet (Čl. I zmluvy) na ktorý mal byť úver poskytnutý bola veriteľom - Slovenskou Sporiteľňou a.s poskytnutá suma 553,09 eur. Z tvrdení žalobcu uvedených vo vyjadrení 04.11.2020 č.l 108) vyplýva, že žalovaný do 30.08.2018 uhradil celkom sumu 9916,93 eur, pričom už dňa 03.02.2014 uhradil sumu 759,28 eur. Dňa 1.3.2018 vyhotovila banka listinu adresovanú žalovanému, ktorú dňa 5.3.2018 odoslala na adresu žalovaného uvedenú v zmluve a ktorá bola poštovým podnikom uložená dňa 7.3.2018 uložená a ktorá sa dňa banke dňa 27.3.2018 vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, ktorou listinou žalovanému oznamuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 28.02.2018 a vyzýva ho k úhrade celkom sumy vo výške 19059,48 eur do 15 dní. Listom zo dňa 27.1.2018, ktorú banka dňa 5.2.2018 odoslala na adresu žalovaného uvedenú v zmluve, a ktorá bola poštovým odosiateľovi vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 27.2.2018, banka oznamuje žalovanému že ju ku dňu 27.1.2018 v omeškaní so splácaním pohľadávky zo zmluvy o úver č. 5045405397 vo výške 5574,- eur. V tomto oznámení je uvedené, aby pohľadávku zo zmluvy uhradil do 15 dní, zároveň bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Listom zo dňa 30.03.2019 Banka oznámila žalovanému, že dňa 22.03.2019 pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX postúpila žalobcovi, ktorý list prostredníctvom poštového podniku dňa 02.04.2019 žalovanému doručovala. Dňa 22.03.2019 uzatvorila banka ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0217/2019/CE, predmetom ktorej okrem iného (vyplýva z prílohy č.1) bolo aj postúpenie pohľadávky banky z vyššie uvedeného úveru v sume zostatku pohľadávky s príslušenstvom celkom v sume 13991,27 eur, pričom túto skutočnosť banka žalovanému oznámila písomným podaním zo dňa 30.3.2019, ktorú písomnosť dňa 02.04.2019 prostredníctvom poštového podniku na adresu žalovaného aj odoslala.

5. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa ust. § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo

a všetky práva s ňou spojené. Podľa ust. § 525 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

7. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení do 31.12.2020 - v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok; ďalej len Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa ust. § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b)

12. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone..

13. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

14. Podľa Čl. 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba

priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

15. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

16. Podľa ust. 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Žalobca sa domáha podanou žalobou peňažného plnenia - zostatku nesplateného úveru zo zmluvy - Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013.

18. Podľa tvrdení žalobcu neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013 sú aj všeobecné obchodné podmienky predchodcu žalobcu. Uvedená zmluva má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý poskytnutím úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca resp. predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu, ako banka. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola žalobcom resp. predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanou ako spotrebiteľom a preto na daný úverový vzťah súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

19. Sporným v tomto spore vzhľadom na uplatnené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany oboch strán bolo, či žalobca je nositeľom (či je vecne legitimovaný) práva, ktoré si uplatňuje v tomto spore, konk. či sú resp. nie sú splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto spore. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobca v spore preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 0217/2019/CE zo dňa 22.03.2019 spolu s prílohou č. 1, uzavretou medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako aj oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia ("...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť"), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo". Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky, uvedené v tomto ustanovení, splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, je potrebné zisťovať, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné. A aj keď si zmluvné strany dohodli otázku postúpenia odchylné v bode 18.14 všeobecných obchodných podmienok súd k týmto dojednaniám uvádza, že ak dojednanie v tomto ustanovení na jednej strane vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke na tretiu osobu bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie kedykoľvek postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke, súd je názoru, že takáto zmluvná podmienka umožňujúca postúpiť práva zo zmluvy bez súhlasu druhej zmluvnej strany len banke možno považovať za neprijateľnú, keď klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a podľa § 39 Občianskeho

zákona i neplatné a preto súd skúmal či banka dodržala postup podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 5.8.2013. Súd je názoru, že žalobca preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo zmluvy zo dňa 05.08.2013, pretože preukázal splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách o postúpení pohľadávky. Z jednotlivých listinných dôkazov vyplýva, že v čase postúpenia a to dňa 22.3.2019 bol žalovaný v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní od výzvy banky žalovanému. Banka svoju pohľadávku postúpila voči žalovanému 22.03.2019, potom čo výzvami zo dňa 27.1.2018 a dňa 1.3.2018 vyzvala žalovaného k úhrade omeškaných splátok a celého dlhu, ktoré výzvy prostredníctvom poštového podniku žalovanému i doručovala, a to dňa 05.02.2018 a dňa 5.3.2018 na adresu žalovaného uvedenú v zmluve a ktorá sa vzhľadom na ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok (bod 10.3) dňom 8.2.2018 a dňom 8.3.2018 považuje za doručení, pretože sa preukázateľne dostala do sféry dispozície žalovaným. K postúpeniu došlo až dňa 22.03.2019 t.j. po uplynutí 90 - tich dní. Aj keď žalovaný v rámci svojej obrany namietal že doklady o doručovaní predložené žalobcom (poštové hárky a zásielky) nepreukazujú doručenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva t.j. či zo strany banky bola žalovanému skutočne zaslaná a doručená písomná výzva na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Aj keď žalovaný tieto skutkové okolnosti tvrdené žalobcom poprel, neoznačil a nepredložil o tom žiadne dôkazné prostriedky, ktorými by došlo k účinnému popretiu týchto tvrdení žalobcu, navrhol o tomto svojom tvrdení vykonať žiadne dokazovanie. Pričom zo všetkých okolností, zo žalobcom predložených listín (písomnosti banky, vrátené zásielky poštovým podnikom) a tvrdení žalobcu a obrany žalovaného (keď sám žalovaný ani navrhol žiadne dôkazy) súd nenadobudol pochybnosť o tom, že súčasťou zásielok doručovaných prostredníctvom poštového podniku nemali byť aj písomnosti banky zo dňa 27.1.2018 a dňa 1.3.2018. Z výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd preukázanú aktívnu legitímáciu na strane žalobcu, pretože k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s ust. Občianskeho zákonníka a zákona o bankách.

20. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky.

21. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere - Zmluvu o splátkovom úvere dňa 5.8.2013, v ktorej sa dohodli o poskytnutí úveru predchodcom žalobcu žalovanému vo výške 16.800,- eur a to na účet uvedený v zmluve: 263131475/0900, sporná však medzi stranami zostala skutočná výška poskytnutého úveru. Ak žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa žaluje dlžníka o vrátenie úveru, dokazuje vznik nároku, t. j. uzavretie zmluvy a poskytnutie peňazí. Žalobca o vzniku zmluvy o úvere na sumu 16800,- eur predložil dôkaz písomný právny úkon zo dňa 5.8.2013 avšak nepreukázal, že žalovanému podľa tejto zmluvy aj úver poskytol. Právny predchodca žalobcu a žalovaný sa dohodli, že úver vo výške 16800,- eur mu bude poskytnutý na bezhotovostne na číslo účtu uvedené priamo v zmluve, pričom zo zhodných tvrdení strán mal súd preukázané, že z tejto sumy žalovanému boli na tento účet poskytnuté finančné prostriedky však len v sume 553,09 eur a žalovaný tieto finančné prostriedky i celom rozsahu vrátil, keďže ako tvrdil žalobca žalovaný celkom právnomu predchodcovi žalovaný uhradil sumu 9916,93 eur (a to dňa 20.09.2013 v sume 10,30 eur, už dňa 11.10.2013 v sume 251,62 eur, už dňa 20.10.2013 v sume 3,97 eur, už dňa 17.12.2013 v sume 257,95 eur, už dňa 17.12.2013 v sume 17,40 eur, už dňa 03.02.2014 v sume 218,04 eur). Podľa ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne a vzhľadom na toto žalovaným nepopreté tvrdenia žalobcu už dňa 03.02.2014 žalovaný preukázateľne uhradil právnomu predchodcovi žalobcu sumu 759,28 eur t.j. jeho dlh spočívajúci v poskytnutí úveru vo výške 553,09 i s príslušenstvom zanikol splnením, a preto súd žalobu zamietol a v ďalšom sa už ani nezaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovaného proti nároku žalobcu uplatneného titulom nevráteného dlhu zo zmluvy o úvere. Žalobca v rámci rozhodných skutočností uviedol že žalovanému boli skutočne poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 16800,- eur a to okrem sumy 553,09 eur aj v sume 15048,91 eur a v sume 1198,- eur, avšak z tvrdení žalobcu je zrejmé že v obidvoch prípadoch tieto boli poskytnuté na iné číslo účtu ako je uvedené v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013. Žalobca tvrdil, že úver bol čerpaný za účelom vyplatenia starých pohľadávok žalovaného, avšak žiadny dôkaz o tom, že sa zmluvné strany zmluvy o splátkovom úvere takto dohodli, nepredložil. Zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená písomne, kedy sa strany dohodli na poskytnutí úveru na účet uvedený

v zmluve a súd nemal preukázané že došlo k zmene (a to postupom podľa ust. § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka) takto dohodnutých podmienok. Žalovaný poskytnutie finančných prostriedkov až vo výške 16800,- eur poprel a súd mal preukázané len poskytnutie úveru vo výške 553,09 eur. O tom, že úver mal byť poskytnutý z dôvodu tak ako tvrdí žalobca (na vyplatenie iných úverov žalovaného) zo žiadnych listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, a to ani z listiny Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013. A ak by aj žalobca resp. jeho predchodca plnil finančné prostriedky za žalovaného tak ako tvrdí na vyplatenie iných úverov žalovaného (a toto svoje tvrdenia aj preukázal), mohol by medzi predchodcom žalobcom a žalovaným vzniknúť záväzkový vzťah, avšak z iného dôvodu (§ 489 Občianskeho zákonníka) a plnenia z ktorého by sa mohol predchodca žalobca resp. i jeho nástupca za dodržania procesných podmienok upravených v C.s.p. domáhať i v tomto spore. Avšak ak by to za splnenia procesných podmienok upravených v C.s.p. (zmena žaloby a ďalšie) bolo v tomto spore súd by pri prejednaní veci prihliadal aj na existujúci prostriedok obrany žalovaného - vznesená námietka premĺčania zo strany žalovaného (ak by na nej žalovaný naďalej zotrval).

22. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo veci samej súd žalobu zamietol a žalovanému ako úspešnej strane v spore súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi priznal v plnom rozsahu. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).